

Beretn. ang. Folkeforbundets 10. Forsamling i Genève.

Flere Aar i Træk havde Spørgsmaalet ogsaa staaet paa den interparlamentariske Unions Dagsorden uden at komme til Realitetsbehandling, da der ved Washington-Ottawa Kongressen i 1925 nedsattes et specielt Underudvalg under det sociale Udvalg for at behandle Spørgsmaalet. I Underudvalget indsattes paa Unionens Generalsekretærs Forslag Toldinspektør Ivar Berendsen som særlig sagkyndig angaaende Trafikkens Forhold til Frihavne og Frizoner, idet hans Udtalelser flere Gange i Oversættelse havde været forelagt Folkeforbundets permanente Kommission.

Underudvalget holdt Møde i Genève i 1926 for at affatte Indstilling til det sociale Udvalg. Flere principielt forskellige og delvis hinanden krydsende Strømninger maatte forsøges sammenarbejdede. Problemet bestaar i Virkeligheden i at kombinere Hensynet til det fjerne Østen, hvor Opiumsnydelsen er Millioners daglige Vane, som kun gradvis kan nedbringes, med Kravet fra Amerika og en stor Del af Europa om hurtig Beskyttelse mod Kokainens, Morfinens og for en Del Opiumens og Heroins stadig voksende sociale Fare; desuden skal mægtige økonomiske Interesser i Produktions- og Fabrikationslandene (som ikke er de samme) tages i Betragtning, og flere af Landene, særlig Frankrig og det britiske Verdensrige, har Hensyn at tage i alle tre Retninger. Den amerikanske og den danske Repræsentant, paa væsentlige Punkter støttet af England, gjorde stærkt gældende, at enhver Foranstaltning til Kontrol af Trafikken mellem Landene vilde være virkningsløs (deriblandt den internationale Konvention), dersom ikke selve Produktionen og Fabrikationen indskrænkedes og kontrolleredes. Eftersom disse Stoffers ringe Vægt og enorme Værdi vilde gøre Kontrollen med den aabenlyse Ud- og Indførsel og Transithandel illusorisk ved en yderst indbringende Smughandel; hvorved Transittrafikken for Frihavne og Frizoner, som efter Sagens Natur helt savner Kontrol med andet end den legitime Færdsel, vil blive en særlig Fare.

Da Underudvalget optog en skarpt formuleret Paragraf om Produktionens Kontrol og om Umuligheden af at hæmme Smughandelen ved Konventionen, gik den danske Repræsentant ind paa at anbefale Konventionen, medens Amerikanerne fastholdt Kravet om absolut Forbud mod Heroin og Indskrænkning af Produktion af det øvrige alene til det for medicinsk og teknisk Brug nødvendige. Det sociale Udvalg sluttede sig til Underudvalgets Indstilling, medens et stort Mindretal intet havde imod at optage det amerikanske Supplement. I Paris 1927 brødes Anskuelserne i en lang Debat ved den interparlamentariske Unions Kongres og Tendensen til at lægge Vægten paa at kontrollere Produktionen og Fabrikationen accentueredes endnu tydeligere.

Indenfor Folkeforbundet er der vedrørende de bedøvende Midler gaaet en Bevægelse i samme Retning som indenfor den interparlamentariske Union, sikkert ikke helt uden Paavirkning fra denne. Medens Folkeforbundets Bestræbelser, siden Konventionsforslaget af 1925 vedtoges, i det væsentlige har været rettet paa at faa dette ratificeret og i Forbindelse dermed at faa affattet en Mønsterforordning, som de forskellige Lande skulde benytte som Grundlag for deres administrative Gennemførelse af Konventionen, tog man i Aar det første positive Skridt til en *Begrænsning af og Kontrol med Produktion og Fabrikation* af de bedøvende Midler. Den Forhandling om dette Spørgsmaal, der førtes i Folkeforbundets 5. Udvalg, kan med Rette siges at være en af de betydningsfuldeste Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget. Fra alle Sider var der Enighed om Nødvendigheden af almindelig Ratifikation af Konventionen af 1925 og en streng Gennemførelse deraf. Men der var ogsaa Enighed om, at Konventionen ikke var tilstrækkelig til at føre Kampen mod Misbrug af de bedøvende Midler til Sejr. For at naa dette, var det nødvendigt at gennemføre en international Overenskomst, hvorefter de Lande, der fabrikere Morfin, Heroin, Kokain og andre lignende bedøvende Midler,